

Biologisch Moment: de kracht van een zebraspin

Als ik even tijd heb loop ik speurend door mijn kleine tuin. Daarbij word ik elke keer weer verrast door iets. Iets wat op de circa 20 vierkante meter achter mijn huis plaatsvindt. Onder mijn ogen gebeuren daar namelijk de meest bijzondere dingen.

Een week of 6 geleden liep ik met mijn fotocamera in de aanslag, je weet het tenslotte maar nooit, rond door de toen nog hoge vegetatie. Het was een mooie namiddag en het zonnetje scheen lekker. Met de gewoonlijke sluipwespen en nectar en stuifmeel verzamelende bijen was het tot dan toe een normale excursie. Wel had ik een paar gigantische knapen van kruisspinnen gezien, die tussen het hoge gras en mijn waslijn prachtige wielwebben hadden gemaakt.

Na 20 seconden, als ik langzaam loop is dat ongeveer de tijd voordat ik achterin mijn tuin ben beland, stond ik bij mijn schuurtje van 2 bij 3 meter. Op de deur van dit gebouwtje zag ik iets wat mijn aandacht trok. Prachtig in de zon zag ik daar een redelijk groot insect. Toen ik goed keek zag ik dat het een vedermot was. Een prachtige nachtvlinder met veerachtige vleugels en een vreemd silhouet, wat het een spookachtig uiterlijk geeft.

**Zebraspin met Vedermot
(foto GJ Huiskes)**

Er was echter iets vreemd met dit insect aan de hand. Het leek levenloos, maar toch bewoog het over de deur. Gebruikmakend van mijn macrolens ontdekte ik de oorzaak van dit fenomeen: een spinnetje. Een zwartwit gestreepte zebraspin (ook wel harlekijnspin) hield in verticale positie op het hout van de deur deze nachtvlinder vast. En gezien het formaat van zowel vlinder als spin was deze zeker driemaal zo groot. Toch wist deze achtpotige zijn prooi recht tegen de muur op naar boven te slepen.

Wat een manifestatie van kracht en volharding. En wat een kunst hoe zo'n beestje zich zo goed vast kan houden op een verticale ondergrond.

Nu heb ik inmiddels geleerd van een specialiste (dank Eunice) dat er meerdere soorten zebraspinnen bestaan. Ze hebben echter allemaal gemeen dat ze geen web maken en dus echt op jacht moeten om een prooi te vangen en dat ze hun kop kunnen oprichten. Zowel om wat verder dan hun neus te kunnen kijken als bij dreiging. En bovendien dus beresterk, of liever spinnensterk.

Gert Jan Huiskes